

УЗМАЦНІЦЬ БАРАЦЬБУ З ПАРУШАЛЬНІКАМІ ПРАЦОЎНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

СЛОВА РАБОТНИКАЎ ВІЦЕБСКОЙ ІЛЬЧАПРАДЗІЛЬНАЙ ФАБРЫКІ ІМЯ КАГАНОВІЧА

З вялікай актыўнасцю рабочыя калектыву віцебскай ільчапрадзільнай фабрыкі імя Кагановіча абмяркоўвае прапановы рабочых, работніц і савецкай эліты аб умацаванні працоўнай дысцыпліны.

21 снежня рэдакцыя газеты «Звязда» разам з парткамам фабрыкі і рэдакцыяй фабрычнай газеты «Чырвоная Дзвіна» склікала нараду групы рабочых, работніц, інжынераў, тэхніку і служачых, на якой таварышы выступілі з канкрэтнымі прапановамі, накіраванымі на умацаванне працоўнай дысцыпліны, барацьбу з летунамі, прагульшчыкамі і іншымі дэзарганізаванымі вытворчасці.

Сёння мы друкуем асобныя весты плені ўдзельнікаў нарады.

ПРАЖЛИВА РАСХОДВАЦЬ ЗЯРЖАЎНЫЯ СРОДКІ

К. Е. ЧЫЖАЎ,
майстар цэха.

Прапрам на сябе, на сваю сапраўдную дзяржаву. Сродкі дзяржавы — гэта нашы народныя грошы, іх патрэбна расходваць беражліва і сапраўдна.

Колькі бывае выпадкаў бешлага разбазарвання нашых сродкаў! Не маючы права аплачваць гэтыя людзей, якія атрымалі пачатковы курс у п'яным выглядзе.

Але на фабрыцы ёсць такія людзі, якія абавязкова пачынаюць да ўсёй бішы. Адночы пры таварна-бюроўскай працы, пасля абавязкова пачынаюць да ўсёй бішы. Адночы пры таварна-бюроўскай працы, пасля абавязкова пачынаюць да ўсёй бішы.

КАМАНДЗІР ВЫТВОРЧАСЦІ — УЗОР НЕ ВЫДАВАЦЬ ДАПАМОГІ СІМУЛЯНТАМ

Н. Ф. КУЗНЕЧЫКАЎ,
майстар стара вятэрнага цэха.

Многа сродкаў траціць дзяржава на паліпшэнне культурна-бытавых умоў рабочых. Наша фабрыка за апошнія годзі пабудавала дзесяткі новых дамоў, у якіх жывуць рабочыя, работніцы, інжынеры, тэхнікі і служачыя.

Аднак, вялікая колькасць кватэр знята людзьмі, якія ў свой час за парашэнне працоўнай дысцыпліны і іншых утвараў былі звольнены з фабрыкі, а некаторыя ў пагоні за «доўгім рублём» самі пакінулі фабрыку, як Азарчанка, Гаравая і інш.

Я лічу, што гэтых людзей, якія нічога агульнага з фабрыкі не маюць, трэба выселіць з фабрычных дамоў і ўсяліць туды часных перадавых рабочых. Многім стыханаму неханае кватэр, а многім такім, як Бундэва, якая за 10 дзён прапрацавала ўсёго толькі 12 галіна, а астатні час прагуляла, або як аласнай прагульшчыцы Вайшоўскай, прадастаўлена жыллёвая плошча ў фабрычных дамах.

НЕ ВЫДАВАЦЬ ДАПАМОГІ СІМУЛЯНТАМ

А. Е. ІГНАЦЬЕЎ,
майстар нова-вятэрнага цэха.

Фонд сацыяльнага страхавання на нашай фабрыцы скараціўся, і сказаў бы, варварска. Побач з тым, што сапраўды маюць права карыстацца грашмі соцстраха, імі таксама карыстаюцца ўсялякія сімулянты.

Узяць хача-б брыгадзіра Мануйко. Як камандзір вытворчасці ён павінен быў служыць прыкладам высокай дысцыплінаванасці, а ў сапраўднай арганізацыі дэзарганізатарам. У мінулыя тыдні лавіў гэта Мануйко напэйся да старты прытомнасці, улаў у яму і пакалечыў сябе, а зараз вольна ўжо 4 дні, як гуляе па білету.

СКАРАЦЦЬ ВОДПУСК ТА ЦЯЖАРНАСЦІ

РАМАНАВА Е. В.,
рабочыя фабрыкі, вылучаная пітруном памарна-вартавой аховы.

Прапрам на фабрыцы з 1900 годам са мною і ўсё таварышамі прайшлі фабрыку і іншыя работніцы, як і Міхайлава, Е. П. Васілеўскага, Белькевіч і іншыя. Мы добра памем у гэтыя дні, калі мы добра памем у гэтыя дні, калі мы добра памем у гэтыя дні.

Аднаго разу да мяне з'явілася ра. Ботніца Зубкова і кажа: — У мяне падымае сястра. Прашу даць мне па перы дзён воллук.

Што-ж, я лічу, што будзе бешлага адмовіць у гэтай просьбе, і адпачуць яе. А потым аказалася, што смерць яе сястры — гэта простая вядушка, зробленая з мэтай сімулявання прагулы. Зубкова прагуляла вольна дзень. Я рапту зняў яе з работы. Але якое было маё здзіўленне, калі я даведаўся, што камітэт камсамола гатуе прагульшчыню накіраваў на новую прагульшчыню загаловам ленкутом інтэрната. Прагульшчыня ў ролі выхавачкай рабочай моладзі!

ПРАГУЛЬШЧЫНА Ў РОЛІ ВЫХАВАЦЕЛЯ

П. А. МУХІН,
начальнік цэха сухога прадзення.

Аднаго разу да мяне з'явілася ра. Ботніца Зубкова і кажа: — У мяне падымае сястра. Прашу даць мне па перы дзён воллук.

Што-ж, я лічу, што будзе бешлага адмовіць у гэтай просьбе, і адпачуць яе. А потым аказалася, што смерць яе сястры — гэта простая вядушка, зробленая з мэтай сімулявання прагулы. Зубкова прагуляла вольна дзень. Я рапту зняў яе з работы. Але якое было маё здзіўленне, калі я даведаўся, што камітэт камсамола гатуе прагульшчыню накіраваў на новую прагульшчыню загаловам ленкутом інтэрната. Прагульшчыня ў ролі выхавачкай рабочай моладзі!

ПАМЯТАЦЬ АБ СВАІХ АБАВЯЗКАХ

А. І. ПЛАВІНСКАЯ,
бухгалтар фабрычнага ўпраўлення.

Ін ў адной краіне свету служачыя не карыстаюцца такімі правамі і пашанамі, як у нашай краіне. Але некаторыя служачыя забываюць аб сваіх абавязках перад дзяржавай, працягваюць недысцыплінаванасць і непрыязнае напружваюць свой рабочы дзень.

Вось, напрыклад, у нашай канторы працуе бухгалтар Марэдня. Яна сістэматычна спазнялася, а з 27 лістапада зусім не з'явілася на работу.

Есць і такія, як Гнеўко, Паскочы, якія ў пагоні за «доўгім рублём» кінулі фабрыку і пачылі на іншыя прадпрыемствы.

ПРАГУЛЫ — БІЧ ВЫТВОРЧАСЦІ

Б. Ш. ЛОНДАН,
інжынер фабрыкі.

За праішоўшыя 11 месяцаў на нашай фабрыцы налічваецца 3469 чалавек, ка-дзёў прагуляў, а-за якіх фабрыка надала краіне 11.815 кр. працы і 11.466 пагоных метраў ткані.

На жаль, вялікая барацьба з дэзарганізатарамі вытворчасці мы не вядзем. Так, напрыклад, адміністрацыя звольніла слесаря Кароткіна за тое, што ён сістэматычна прыпынаў сабе работу, якую фактычна не рабіў, іншымі словамі, проста краў. Фабрычная РКК падвернула правільнасць звальнення, а Беларускае рэспубліканскае камітэт саюза ільчашчыкаў адмянуў нашу пастанову.

КАЛГАСНАЯ ЭЛЕКТРАСТАНЦЫЯ

Паміж высокіх узгоркаў, акаймляючы калгасныя палы, нясе свае воды Ізвістая, як вузкая, повільная рэчка Усяжа.

У мінулым на гэтай рэчцы пабудавалі сабе млыны кулакі Мятлікі і Рубін. За памол сільчанам збожжа, якое напалавіну было змяшана з лебядой і кукалем, яны бралі гаршчы добра ачышчанага зярна, або алошнія грошы. Жывадзёры нажываліся на крыві і попе сільчан. У бурныя годзі калектывізацыі тунельны-кулакі былі ліквідаваны як клас.

Урочышча Халіўшчына. Рэчка абігнае прыгожыя сасновы бор і калгасны сад. Кругом раскінуліся прасторы калгаса «Новы шлях», які адноўвае 175 гаспарака. Тут рэчка перасякае моцная палатына і мост. Вада паднята на 2 1/2 метра. Устава возера на плошчы 12 гектараў.

ВЫДАТНЫЯ ЛІЧЫ

Наркамаў аховы здароўя БССР сабраў цікавыя даныя, характарызуючыя выключныя клопаты партыі і ўрада аб ахове здароўя насельніцтва рэспублікі.

Расходы на ахову здароўя ў Беларусі ў 1914 годзе складалі 800 тысяч рублёў, а ў бягучым годзе — 247.800 тысяч рублёў, у тым ліку на ахову мацярынства і дзіцяства — 85.200 тысяч рублёў, на лязьчона-прафілактычныя мерапрыемствы — 118.100 тысяч рублёў, на падрыхтоўку медыцынскіх кадраў — 32.800 тысяч рублёў.

Ів. Шапавалаў

Мёртвы і жывыя

Калатой мазайкай апаўтлага баро-ага ліся пакрыта намокая ад няспячанага зямля.

Вялікі шара-сіня хмары паўзунуць з візка, што, алацаца, чапляюцца за хваціны дрэў, пакідаючы на іх чыста туману.

Калі па снежцы, пракаладзенай у мязюку, пераніць складзены з неа-бонных барвенняў месіць, — напрана-адрышча ўзгорак, на якім калы-блеліпа-залеўную кроўку разлеўная арапа сасна Парывы ветру зрываючы на бутліва кроплі, якія скаціліся на лятыхах іглаў, і гэтыя кроплі пад-аючы ўніз, араваючы ўзгорак, акучу-аючы абкладзены дэбрнам. Узгорак тна абкладзены дэбрнам, арабаранай чыр-венным арагарай, і на ім пастаўлен-осеннікі драўляныя, таксама чыр-ныя, абесіць, увенчаны пінкіановай рыва. Да абесіца, у рамцы за-аючы, прыбіт наліце:

ХАХЛОЎ

Данііл Грыгор'евіч
(1904 — 27 мая 1927 г.).

Гэта месца, дзе 27 мая 1927 года ўзгорак «свагоў» у жорсткай ірэфунай схватылі саблі паніранічкі-аніла Хахлова — маскоўскага рабо-ага, сына калгасніка Варонежскай абласці.

Ен гераічна біўся.

Адзіл супроць траіх — ён не пра-аючы ворагаў і прымуці іх труслі-а ўпыха назад...

Паніранічкі Грыгор'евіч Кафанаў

Паніранічкі Грыгор'евіч Кафанаў вараваўся на заставу з лёгім пацуг іём крыві. Калі ён выхадзіў на ахову граніцы, — ім валадала ўпэўненасць, што сёння з пустымі рукамі ён на заставу не вярнуцца, а тут — нічога. Як бопь нічога, хопь-бы сабака які прабег, дык і таго не было. А дзень сёння быў асаблівы. Краіна сяткавала лаваніпагодзе камсамола. Былі брыгадзіры калгаса, трактарыст, з длер паніранічкі Н-скага Чырвона-аіжынага паніранічча атрала Кафанаў, прада, не камсамолен, але — «каб што зрабіць такое, каб заслужыць камсамольскі білет», — гэту думку брэдзіў яму ворацча сёння з граніцы ні з чым.

Пасля поўначы траба зноў іці на ахову дзяржаўнай граніцы. Паніранічкі прымылі снаць не тады, калі наступіць памянь, а калі змяніліся з нарада. Лелз дэканушыся пчокой да чыста пахучай свежай білізнай падушкі. Кафанаў ужо снаў так, як могуць снаць людзі ў дзвядцяты два годзі.

Прывычнае дакрананне рукі дзяжур-нага да пляча, прывычнае «пара», сжэзанае голасным шэптам Кафанаў наўмысла разкімі рукамі адгнаў з сябе сон і праз хвіліну абліўшы пад умывальнікам стрыжаную галаву халоднай вадой. Сядзеў у сталовай, з зайдэр-рэнным апетэтам улятаючы за абедзе пчокой тлусты суп. Тым жа быў заняты і яго напарнік — Найдэбаў.

Потым, атрымаўшы ад начальніка заставы білізную залучу, Кафанаў і Найдэбаў вышлі з кардона.

Са святла — нічога не відаць. Халодны туман прымуціў здыраючы. Суха лягнула сталь аўтараў. Паніранічкі зарадзілі вінтоўкі і без гуку зніклі ў густой ранішняй цемры. Кафанаў і Найдэбаў прааюваліся,

вызначаючы напрамак па ноіх аднаках, вядомых толькі для іх.

Усё ішло, як газорань паніранічкі, без апаўнення.

Ва ўмоўленым месцы Кафанаў кра-аюў Найдэбаў за плячо і байцы моўчкі разаміліся, каб таксама моўчкі сустрэцца ў іншым месцы...

Па часу павінана дзень. Але туман — ён увесь час агучаўся. Муць Нічога не разгледзіць.

Павольна, бешумна крочыць Кафа-наў... Ціха. Туман Вышаў у лесу. На-го ілі замапаў барану ўзаранага поля. Палаўся на крок лявей, пайшоў уздоўж рапы.

Пачуў няладнае. Замер. Зусім блізка да цені.

Пытанне «хто?» не ўнікала. Толькі чужыя, больш нікому.

Адрываць шлях да граніцы! Гэта перш за ўсё. Кафанаў кінуўся выкон-аць рапанне.

Ля поў паніранічкіна шпосці цяжка аплухнулася і зашпелела.

— Граната!

Кафанаў рынуўся ў барану. Зліўся з амянбо, але не забыві даслаць патрон у патронікі. Цяжка аўтама дшы-аю, асплялючы бляк аўна пачац, ад-аі пах дыму ўдарыў у нос, над гала-вой узвігнулі асколкі.

Кафанаў стрэліў. Другі раз, траці Зноў два выбухі, аляні дзевіці азад, білака, другі — абоку.

— Перакажыце цішыня, галы!

Янчэ стрэліў Кафанаў, і адзіна з бан-дзітаў нека дзіўна паласкоўчы, выпус-аю з рук толькі-што выхаваны маў-аер, але прадаўжаў бегчы да граніцы. Другі банціт прырываў яго бегства агнём з маўзера.

Кафанаў выскачыў з сафго пры-акрышчы. Тры кулі, адна за адной пер-ава ўзвігнулі над вухам панірані-аніка.

Кафанава думалы гнеў, але ён не меў права хваліцца:

— Булае рука дрыжаць. Прамажу. Снакойна!

